

Malesiassa maleksimassa

Malesia on kaukana. Olot ovat sekalaiset. Osaavat pelata sulkapalloa. Kai se on yksi surkea Aasian kehitysmää, josta ihmiset hinkuvat pakolaisiksi länsimaihin.

Tällainen käsitys suomalaisilla valitettavasti on Malesiasta. Niin oli minullakin. Jonkun aikaa siellä maleksittuani huomasin kuitenkin, ettei pidä ollenkaan paikkaansa.

Ensiksi täytyy korjata, että malesialaiset eivät suinkaan kyttyä pakolaisiksi länsimaihin. Päinvastoin monet sen naapurimaiden ihmisistä kyttyävät pääseväänsä pakolaisiksi tai siirtotyöläisiksi Malesiaan.

Malesian talous oli huimassa vauhdissa pitkän aikaa, kunnes eräiden Aasian maiden kuplat alkoivat poksahdella. Kovin rysäys sattui Koreassa ja Indonesiassa. Aasian todella vahvat tiikerit Japani, Singapore, Taiwan ja tietysti Australia ja Uusi Seelanti eivät juuri olleet moksiskaan. Monet tavalliset, Suomen kaltaiset maat, joiden talous on liian yksipuolinen saivat kärsiä aiheetta. Malesia kuuluu tähän ryhmään. Malesiassa ei sattunut mitään romahdusta, mutta ringgetin arvon roimalle halpenemiselle ei kukaan mahtanut mitään. Ei mahdettu Suomenkaan markalle jokunen vuosi sitten.

Malesia ei ole varsinaisesti kehitysmää. Maalla on siirtomaahistoriansa, mutta se on itsenäistynyt toisen maailmansodan jälkeen kohtalaisen joustavasti. Tina, öljy ja kumi ovat pääosin pysyneet omissa käsissä. Malesiassa on täysin toimiva talouselämä. Ihmiset käyvät töissä, säästävät, haaveilevat ja vaurastuvat. Malesiassa on muutama miljoona vierastyöläistä Aasian oikeista kehitysmäistä Intiasta, Sri Lankasta, Pakistanista, Thaimaasta ja Indonesiasta. Nyt Malesia suunnittelee lähettävänsä kotiin miljoonan verran vieraita, pääasiassa laittomasti maassa majailevia.

Vaikka Malesia muodollisesti koostuukin sulttaanikunnista, ja yksi sulttaaneista on vuorollaan kuningas, vallitsee maassa aivan normaali demokratia. Sulttaaneita kuitenkin tunnutaan arvostettavan ja kuunneltavan.

Malesian pääuskonto on islam. On sääli, että käsityksemme muslimeista perustuu arabeihin. Muslimit kauempana Aasiassa ovat toista maata. Turistikaan ei voi olla kokematta, että syvä rehellisyys on sen uskonnon perusarvo toisin kuin kristinuskon. Vieraan ja vääräuskoisenkaan ei tarvitse olla huolestunut omaisuudestaan. Tämä ei tietenkään pidä paikkaansa piloille menneissä turistikeskuksissa, kuten Penangissa, mutta siitä me eurooppalaiset voimme syyttää vain ja ainoastaan itseämme.

Meikäläisestä kulmasta katsottuna arveluttavinta Malesiassa on maan kehitysohjelma Wawasan 2020, jonka eräs tavoite on nostaa maan väkiluku kahdestakymmenestä seitsemäänkymmeneen miljoonaan vuoteen 2020 mennessä. Ja kaikilla pitäisi tietysti olla auto tai ainakin moottoripyörä.

Mutta ennen kuin Wawasan on toteutunut, Malesiassa kannattaa piipahtaa.

pajen